

den foreliggende Stikfelse, bør Staten yde sit Bidrag til Løsning af denne store Opgave. Vi kunne derfor finde det mest naturligt og hensynsfuldt over for Landets industridrivende, om denne Sag, der er fremkommen ved privat Initiativ, blev udsat indtil der fra Regeringens Side var indhentet Oplysninger fra de deri interesserede, om blandt andet følgende Spørgsmaal: i hvilket Omfang Forsikring mod Ulykkestilfælde allerede nu finder Sted, hvor store Udgifter for Industrien dette Lovforslag vil forarsage, og hvilke Regler der bør opstilles for de forskellige Invaliditetsgrader. Endelig bør der tillige gives de industridrivende Lejlighed til at udtale sig om Loven i sin Almindelighed, thi vi ere paa ingen Maade enige med det ærede Flertal, naar dette i sin Betænkning Sp. 3048 udtaler, at dette Forsøg paa Løsning af Opgaven ikke vil være en Hindring for en senere Udvikling, eller at den til enhver Tid vil kunne forandres eller ophæves uden at efterlade noget Forhold, der vil kræve Tid til Afvikling. Tværtimod anse vi Forslaget i den foreliggende Form for en Hindring for senere at naa en Ordning, der efter vor Mening, vil være gunstigere saavel for Arbejdsgivere som Arbejdere.

Skal nærværende Lovforslag imidlertid absolut fremmes, saa indskrænke vi os til at stille nedenstaaende Underændringsforslag.

I Henhold til foranstaaende stilles følgende Forslag om at give Loven efterstaaende Affattelse:

„Forslag til Lov

om

Arbejders Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde i visse Virksomheder.

I. Forsikringen.

§ 1.

Naar Arbejdere hos nogen af de i § 3 nævnte Arbejdsgivere rammes af et Ulykkes-

tilfælde, der midlertidig eller vedvarende forringer deres Arbejdsevne, ere de inden for den Grænse og paa den Maade, nærværende Lov bestemmer, forsikrede mod det lidte Tab af Arbejdsevne, saafremt Ulykken for de i § 4 A. nævnte Virksomheders Vedkommende er bevirket ved Driften eller ved de Forhold, under hvilke denne foregaar, og for de i § 4 B. nævnte Virksomheders Vedkommende er opstaaet ved de der nævnte Driftsmidler. Forvolder Ulykken Døden, er paa samme Maade og under samme Betingelse Arbejdernes efterladte forsikrede mod det lidte Tab af Forsørger. Udelukkede fra Forsikringen ere dog Ulykkestilfælde, som Arbejderen selv med Forsæt eller ved grov Uagtsomhed har bidraget til at hidføre.

§ 2.

Forsikringen efter denne Lov omfatter enhver, der mod Løn eller Aflobsbetaling eller som ulønnet Værling (eller Medhjælper) her i Landet stadig eller midlertidig af Arbejdsgiveren bestæftiges i den teknisk-mekaniske Del af Virksomheden eller for Arbejdsgiveren har Tilsyn med eller Ledelse af denne, for saa vidt Bederlaget, vedkommende oppebærer, ikke overstiger 1800 Kr. aarlig.

Efterladte, hvem Forsikring efter denne Lov tilkommer, ere Arbejders Enten, dersom Egtestabet er indgaaet før Ulykkestilfældet og Samlivet ikke var ophørt. Efterlader Arbejderen sig ikke Enten, hvem Forsikring tilkommer, tilfalder denne hans Vorn, som han forsørger, da Ulykken stete. Efterlades heller ikke saadanne, bestemmer Arbejdsraadet, om Forsikringen skal tilkomme andre, hvem Arbejderen forsørger, da Ulykken indtraf. Samme Regler gælde for kvindelige Arbejders efterladte.

Efterladte, som ikke havde Bopæl her i Landet, da Ulykken stete, have intet Krav efter denne Lov.

§ 3.

Paa følgende Arbejdsgivere finder nærværende Lov Anvendelse:

- a) Enteltmand eller Selskab, der som Røningsvej driver nogen af de i § 4 A. angivne Virksomheder;
- b) Enteltmand eller Selskab, der benytter Maskineri af den i § 4 B. angivne Beskaffenhed.
- c) Stat og Kommune, som bestæftiger Arbejdere i nogen af de i § 4 nævnte Virksomheder.

Naar en Virksomhed af den i § 4 nævnte Art udstykses mellem flere, anses hver af